

Publicerad 2017-05-23 14:20 av smultronbergen

Huset vid Lillsjön

På bordet stod ett fånge tulpaner

alltid vita gula röda vaserna

av Aaltos rena glas där i mitten flämtande

liv som ur ett livsstilsmagasin

allt utgår från där solen fastnat

tiden stannat allt levande vill bo

önskar släpa sin kropp genom tiden

som förflutit lägga örat invid vägg med

stetoskop krypa ner till rötterna sprattla

till med fötterna så tulpanvattnet far

över kanterna torkas upp av mormors

bruna händer omsorgsfullt lukta mig till

då

Gripa tag i händerna som famnar evigheten

i allt som får mig att förstå

Den blå dubbeldörren, huset som jag byggt

men aldrig bott i. Som jag lämnade åt dig

till dina skrik ditt slagträ

vid ljudens knäppningar i trappen

Gud hur ska du kunna förlåta ?

Snälla gör det inte [aldrig]

din tystnad är jag i nu med henne bredvid

med framtiden i fjärran land i kropp

av annan man men delar av ett jag

så vacker blev min ensamhet en stör

med jorden kvar lutad vid en dörr

tiden hade glömt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren smultronbergen med Poeter.se id #40881 innehar upphovsrätten